

Mañana-meininkiä

Ison tennisturnauksen lipunmyyntijärjestelmä tökkii. Virkailijat katselevat toisiaan. Odotellaan. Vihdoin systeemit alkavat jotenkin pelata. Kun managerini pääsee luukulle, virkailija mongertaa, että no ingles, a mi compañera, por favor. No, onneksi ei tarvitse sentään mennä uudelleen jonon hännille.

Saatuamme liput systeemit pettävät jälleen. Portinvartijat eivät pysty lukemaan laitteillaan lippujen koodeja. Jonot seisovat. Odotellaan. No puede nada. Lopulta portinvartijoille tuodaan entisajan konduktöörin pihtejä, joilla liput mitätöidään. Tiukat turvajärjestelmät saattavat vähän pettää mutta mitäs noista.

Tennisturnauksen parissakin myyntipisteessä toimitaan kuin ennen Neukuissa. Tilataan, maksetaan ja jonotetaan, mitä saadaan. Myyjien tilat vaan ovat niin ahtaat, että suurin osa ajasta kuluu toisiin törmäillessä. Toistetaan sanoja perdón, mi permiso, mutta homma seisoo.

Pikkukaupungissa kulkee pari paikallisbussia. Reitit, aikataulut ja pysäkit löytyvät kartasta ja netistä. Odottelen lähipysäkillä. Yksi bussi menee väärään suuntaan. Saan vihdoin toisen väärään suuntaan ajavan bussin pysähtymään. Maksan. Pian huomaan, että mennään ihan metsään.

Päätelypysäkillä kuljettaja selittää, että bussi ajaa näin ja näin. Kartat taas ovat mitä ovat. Tässä sisällä bussin etuseinässä on oikeat aikataulut ja pysäkit, aqui tiene, verlo. Niitä on vaan pysäkillä odottavan aika hankala nähdä. Maksan paluumatkan ja pääsen lopulta määränpähäni.

Kaupungin infotoimistosta annetaan oikeat aikataulut ja reittikuvaukset. Sieltä saa myös uudemman kartan. Tässäkin kartassa reitit ovat väärin. Valitan siitä. Tyttö katsoo silmiin ja toteaa viattomasti, että si, si, esto mapa está antiguo.

Kartat voivat todella olla mitä sattuu. Niitä tuotetaan mainostajien rahoituksella ja heidän ehdoillaan. Ilmaiskartoissa pitäisikin lukea isoin kirjaimin varoitus tupakka-askien tapaan. Käyttö omalla vastuulla, voit eksyä. Mutta että pysäkkitolpissa mainitaan väärä reitti ja vääriä aikoja. Ja että bussi ei edes kierrä kyseisen tolpan kautta.

Pidemmän linjan bussit ovat järjestään reilun vartin myöhässä. Se on tietysti matkustajien kannalta turvallista, jos ei satu tähtäämään jatkoyhteyteen. Bussissa maksetaan kuskille rahalla. Soföörin vieressä on nykyaikainen lippukone ja sen alla pieni ulosvedettävä laatikko. Laatikossa taas on pienempi muovinen rasia, jonka lokerikot ovat pullollaan pikkukolikoita.

Entisaikojen rahastajan kolikkoputkilosta ei ole tietoaakaan. Kuski valitsee huolellisesti ja hitaasti rasian lokeroista vaihtorahat. Yhden ja kahden sentin kolikot ovat täydessä käytössä. Aikaa palaa.

Yhdellä kuskilla on mukava harrastus. Liikennevaloissa hän ottaa esille suurennuslasin ja tarkistaa äsken saamansa kolikot. Jotkut hän heittää takaisin lokerikkoon, mutta jokunen kolikko valahtaa omaan säilöön. Hän kerää ilmeisesti jonkinlaista erikoista kolikkosarjaa tai sitten kaukoviisaasti eläketurvaa.

Valo on jo vaihtunut vihreäksi. Kuski syynää vielä viimeisiä kolikoita. Sitten hän asettaa suurennuslasin kolikkolaatikon takaosaan ja sulkee laatikon. Vähitellen vaihde siirtyy silmään, ja bussi alkaa madella eteenpäin, rauhallisesti, turvallisesti.

Mitenkähän mekin saisimme menoomme joskus vähän huoletonta mañana-meininkiä. Ettei kiristäisi pipoa niin paljon. Tranquilo hombre, kyllä se siitä.

pajen